

РЕШЕНИЕ

№ 4196

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 99 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ

при участието на секретаря СТАНИСЛАВА ИЛ. ЧЕРВЕНЯКОВА като разгледа докладваното от ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ Административно наказателно дело № 20221110210664 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод депозирана жалба от Д. М. М., ЕГН *****, против наказателно постановление № 647796-F665124 от 18.07.2022 г., издадено от Директор на офис „Люлин“ при ТД на НАП - гр. София, с което за нарушение на чл.125, ал.5, вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 500 лева, на основание чл.179, ал.1 от ЗДДС.

С жалбата се иска, съдът да постанови решение, с което да отмени атакуваното наказателно постановление и да приеме, че се касае за маловажен случай по смисъла на чл.28, ал.1 от ЗАНН, тъй като това било първо нарушение, закъснението било само с три дни, декларацията била нулева и не са настъпили никакви вреди за фиска.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа изцяло депозираната жалба и изложение в нея аргументи за маловажност на деянието. Исква съдът да приложи разпоредбата на чл.28, ал.1 от ЗАНН. Не претендира разноски.

Представителят на административнонаказващия орган счита жалбата за неоснователна и моли съда да потвърди наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Според него нарушението не било маловажно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът намира жалбата за процесуално допустима по следните съображения: атакуваното наказателно постановление подлежи на обжалване по реда на ЗАНН,

жалбата е подадена в срок, от легитимирано лице, съдържа необходимите реквизити и производството по нея е редовно образувано пред РС-София.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 24.06.2022 г. свидетелката Г. М. извършила справка в информационните масиви на НАП във връзка с подадени справки-декларации по чл.125, ал.1 от ЗДДС, ведно с отчетни регистри по чл.124 от ЗДДС. При справката било установено, че жалбоподателят Д. М. М., в качеството си на регистрирано и задължено по ЗДДС лице не е подало в законоустановения срок до 14.06.2022 г. справка-декларация за данъчен период месец май 2022 г., ведно с отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС. Посочената справка-декларация е била подадена на 17.06.2022 г., тоест с 3 дни закъснение.

На 24.06.2022 г. до жалбоподателя била изпратена покана за съставяне на АУАН, като той се явил на 27.06.2022 г. в офис „Люлин“ при ТД на НАП - гр. София и на същата дата бил съставен акт за горепосоченото нарушение на чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС. Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели, след което бил предявен за подпис на нарушителя, който го подписал с възражения, че декларацията била нулева, а в продължение на 12 години той бил съвестен данъкоплатец.

Административнонаказващият орган приел изложените в акта фактическите констатации за категорично доказани и въз основа на него издал обжалваното понастоящем наказателно постановление № 647796-F665124 от 18.07.2022 г., с което за нарушение на чл.125, ал.5, вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 500 лева, на основание чл.179, ал.1 от ЗДДС.

Описаната в акта и наказателното постановление фактическа обстановка се установява от разпита на инспектора по приходите Г. М., която свидетелства за факта на извършеното нарушение. Тя е категорична, че задълженото лице е пропуснало установения в чл.125, ал.5 от ЗДДС срок за подаване на справката-декларация за данъчния период месец май 2022 г. Свидетелката дава показания за обстоятелства, които лично и непосредствено е възприела, като нейните показания са логични, последователни, непротиворечиви и изцяло се подкрепят от събрания по делото писмен доказателствен материал, поради което съдът ги кредитира напълно. Нарушението не се оспорва и от самия жалбоподател, но се иска отмяна на наказателното постановление поради неговата маловажност.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите в жалбата, както и като съобрази задължението си в качеството на въззивна инстанция да проверява изцяло правилността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, съгласно разпоредбата на чл.84, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.314, ал.1 от НПК, намира

следното от правна страна:

Актът за установяване на административното нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентните за това органи. В обстоятелствената част на АУАН, възпроизведена впоследствие в НП, присъстват всички реквизити, предвидени съответно в чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Актът е бил съставен в присъствието на нарушителя и подписан от него, следователно нарушителят е бил запознат с неговото съдържание и е могъл да реализира правото си на защита, като направи писмени възражения и представи доказателства преди издаването на НП. Спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на НП. В заключение съдът, при проверката на процедурата по констатирането на нарушението и съставянето на АУАН, както и при издаването на НП, не откри съществени процесуални нарушения, които да доведат до опорочаване на административнонаказателното производство срещу нарушителя и накърняване правото му на защита.

По същество съдът намира, че изложената в акта и в издаденото въз основа на него наказателно постановление фактическа обстановка не се оспорва от жалбоподателя. Показанията на разпитаната по делото свидетелка М. са в съответствие със събрания по делото писмен доказателствен материал и потвърждават констатациите, обективирани в АУАН. Въз основа на всички събрани в хода на производството доказателства настоящият състав приема за категорично установено, че данъчно-задълженото по ЗДДС лице Д. М. М., не е подал справка-декларация за данъчния период месец май 2022 г. в законоустановения срок до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. Справката-декларация е била подадена на 17.06.2022 г. При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че санкционираното лице действително е осъществило състава на административно нарушение по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС.

Независимо, че административното нарушение, за извършването на което е издадено наказателното постановление, е формално по своя характер и за неговата съставомерност не е необходимо настъпване на вредни последици, настоящият съдебен състав намира, че установените фактически констатации следва да се субсумират под разпоредбата на чл.28, ал.1 от ЗАНН, тъй като се касае за маловажен случай. Нормата на чл.28, ал.1 от ЗАНН не поставя ограничение в приложното си поле с оглед вида на нарушенията - резултатни или формални. В този смисъл, не може да се обоснове извод, че само поради обстоятелството, че в състава на нарушението не се включва настъпване на общественоопасни последици, извършването му не може да бъде квалифицирано като маловажен случай. Елементът обществена опасност, като обективен такъв винаги подлежи на обсъждане, а преценката за наличието на маловажност е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай.

Установените в практиката критерии за дефинирането на института на маловажността са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които неизпълненото правно задължение е намерило проявление в обективната действителност - засегнатите от деянието обществени отношения, както и всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка, механизъм, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения и т.н. Разпоредбата на чл.28, ал.1 от ЗАНН предвижда, че за „маловажни случаи“ на административни нарушения наказващият орган не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Отнася се за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл.28, ал.1 от ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи писмено предупреждение, от което произтичат определени законови последици. Преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на същата. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл.28, ал.1 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. Съдът не може да бъде обвързан от решението на административен орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г. на ОСНК на Върховния касационен съд. Наказанието е „явно несправедливо“, когато не съответства на обществената опасност на деянието и дееца, на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, както и на целите по чл.12 от ЗАНН - да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правов ред /лична превенция/ и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани /генерална превенция/. Принципът на пропорционалност при преценката за налагане на наказание за извършеното е последователно застъпен както във вътрешното право на Република България (чл.35, ал.3 от НК, чл.11 от ЗАНН), така и в чл.273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на ДДС.

Задължението за депозиране на ежемесечна справка-декларация по ЗДДС обезпечава фискалната отчетност, целяща предотвратяване отклонение от данъчно облагане. Налагането на глоба за забавено с 3 дни деклариране обаче, в случая надхвърля границите на подходящото и необходимо при постигане на легитимно

преследваните от законодателството цели. Освен това справка-декларация е била с нулева стойност и реално не са настъпили никакви вреди за държавата от забавеното деклариране. По делото не са събрани доказателства за други нарушения от страна на жалбоподателя в качеството му на адресат на нормите на специалния закон, както и на други данъчни закони. Макар и със закъснение жалбоподателят е изпълнил своето правно задължение по собствена воля, което в значителна степен занижава интензитета на проявление на извършеното и придава инцидентен характер на конкретно констатираното бездействие. Става въпрос за изключително кратък и пренебрежимо малък срок на забавата само с 3 дни, като и самият актосъставител заяви, че задължението е било изпълнено преди да бъде изпратена покана до нарушителя за съставяне на акт. Независимо от обстоятелството, че нарушението се явява формално, в случая липсват ангажирани и доказателства за настъпили допълнителни, макар и несъставомерни вредни последици. Несвоевременното подаване на справка-декларация не е причинило вреди на държавния бюджет, поради което и органът е можел да постигне генерална и индивидуална превенция и посредством предупреждаване на нарушителя.

На следващо място трябва да бъде отчетено, че нарушителят винаги е бил изряден в подаването на декларациите и в случая отново я е подал, макар и със закъснение, което е само три дни след срока. М. не само признава нарушението, но още при съставянето на акта е изразил съжаление за допуснатия пропуск, който вече е бил отстранен от него дори без намесата на контролните органи. Това говори за проявена отговорност от негова страна, осъзнаване на извършеното нарушение и стремеж незабавно да го отстрани. Посочените факти обосновават извод, че изследваното деяние представлява маловажен случай на административно нарушение, за което на основание чл.28, ал.1 от ЗАНН деецът е следвало, вместо да бъде глобен, да бъде изрично предупреден писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Подобно предупреждение в пълна степен би осъществило указанията в чл.12 от ЗАНН превантивни цели – най-вече да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред. Като е сторил друго, наказващият орган е издал незаконосъобразно наказателно постановление, което следва да бъде отменено.

Предвид изложеното и на основание чл.63, ал.4, вр. ал.2, т.2 от ЗАНН, съдът следва да отмени наказателното постановление и да предупреди нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

След като издаденото НП се отменя, то няма как да бъде уважено искането на процесуалния представител на наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а от своя страна жалбоподателят не претендира разноси, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

Мотивиран от горното и на основание чл.63, ал.4, вр. ал.2, т.2 от ЗАНН, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 647796-F665124 от 18.07.2022 г., издадено от Директор на офис „Люлин“ при ТД на НАП - гр. София, с което за нарушение на чл.125, ал.5, вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на Д. М. М., ЕГН ***** е наложена глоба в размер на 500 /петстотин/ лева, на основание чл.179, ал.1 от ЗДДС.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл.28, ал.1 от ЗАНН нарушителя Д. М. М., ЕГН *****, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____